

A hadifogoly

Written by Lassu Árpád

(Gemér György Ló voltam Brianszkban című könyve olvasása után.)

A hadifogoly

Eljött sorsunk átka,
kopott pufajkákba,
nem ismertek hitet,
gyűlöltek értelmet.

Embervoltuk nincsen,
marakodtak kincsen.
Úr lett a gazember,
ki úr volt, nem ember.

A héber... jó káder,
komcsi-szó fiáker,
ne mondj ellent soha,
Te leszel mostoha.

Megszűnt a szép világ,
nem terem új virág,
"Új Világrend" diktál,
úriember kapál.

Vége háborúnak,
vége sok barátnak,
ifjaink Gulágba,
szervedtek fogságba.

Vártuk őket korán,
évek hosszú során
ha jöttek, gyötörve,
otthont nem ismerve.

Volt köztük sok vagány,
kit sulytott a magány,
nem lettek elvtársak
munkát nem találtak.

Lassan mind idős lett,
kit rendszer kivetett,
fogoly lett házában
kivert kaszárnnyában.

A hadifogoly

Written by Lassu Árpád

Ki ez a vén személy,
tekintete oly mély,
árván ül ágy szélén,
kócos hajjal fején.

Egy zseni, vagy paraszt?
Lám látott sok tavaszt,
háborús borzalmat.
várt józan hatalmat.

Volt neki családja,
testvér, nő, barátja.
Egyszer ő ifjú volt,
nevetett rá a hold.

Majdan vitte lába,
táncot járt a bálba,
volt - kiért remegett,
kiben hitt, szeretett,

Úgy magába merül,
mig étele kihül,
szájából lóg falat,
kapott kis sült halat.

Gyomra üres, sajog,
nem szól, csak mosolyog!
Foga nincs, hogy rágjon,
vagy izre vigyázzon.

Hogy félve ébredjen,
min kel't, hogy átmenjen?
Élet bé hálni járt,
szive félt, lelke várt.

Ápolója látja,
hogy foszlik kabátja,
öltöztetést állja,
fürdetést utálja.

Elnyűtt lett fogságban.
egészsége óv'tlan,
tán már nem is bánja,
holt minden barátja.

Várja az őrangyalt

A hadifogoly

Written by Lassu Árpád

az agya elfoglalt
búcsúzik emléktől
szabad lett mindentől.

Calgary, 2008